

Sygn. akt II Ka 143/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r.

sprawy **M. G.**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 29 września 2015 r. sygn. akt II W 550/13

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie w stosunku do M. G. na zasadzie art. 45§1 kw i art. 5§1 pkt 4 kpw z powodu przedawnienia karalności wykroczenia umarza; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 143/16

UZASADNIENIE

M. G. został obwiniony o to, że: w dniu 29 października 2013 roku około godz. 14.35 w K., ul. (...), gm. Ł. kierując pojazdem marki I. (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru omijania na łuku drogi i najechał na stojący pojazd marki F. (...) nr rej. (...), który wykonywał roboty drogowe – malowanie pasów,

tj. o **wykroczenie z art. 86 § 1 kw.**

Sąd Rejonowy w Węgrowie wyrokiem z dnia 29 września 2015 r. uznał obwinionego M. G. za winnego tego, że w dniu 29 października 2013 roku około godz. 14.35 w K., ul. (...), gm. Ł., woj. (...) kierując pojazdem marki I. (...) nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas wykonywania manewru omijania na łuku drogi i najechał na stojący pojazd marki F. (...) nr rej. (...), który wykonywał roboty drogowe – malowanie pasów, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. czynu z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 złotych; na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty, 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 1061,80 zł tytułem wydatków związanych z wydaniem opinii w sprawie.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego, który zaskarżył wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez:

1. ustalenie stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie w zakresie przyczyny powstania kolizji drogowej i przyjęcia sprawstwa obwinionego w oparciu o bezkrytycznie ocenianą oraz zawierającą luki i błędy merytoryczne opinię biegłego sądowego, podczas gdy z obiektywnie ocenianego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, jak też z zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego wynika, że kolizyjne położenie pojazdów względem siebie, jak również charakterystyczne uszkodzenia pojazdu m-ki F. (...) – świadczą o tym, iż oba pojazdy znajdowały się w ruchu, a do zderzenia doszło na skutek zbliżenia się skośnie poruszającego się pojazdu m-ki F. (...) do burty naczepy ciągnika siodłowego m-ki I. – co przeczy przyjętej przez biegłego i zaakceptowanej przez Sąd I instancji ocenie taktyki jazdy obwinionego jako nieprawidłowej,

2. niezasadne obdarzenie pełną wiarygodnością zeznań świadków B. Ł. oraz D. B. w zakresie okoliczności i przyczyn powstania kolizji z dnia 29.10.2013 r. podczas gdy ich zeznania w kształcenie jaki podali, tj. traktujących o odpowiedzialności obwinionego za przedmiotową kolizję a zaprzeczających zawinięciu kierowcy F. (...) w doprowadzeniu do zderzenia się pojazdów – były złożone w interesie tychże świadków i wobec tego winny być oceniane przez Sąd wnikliwie i z daleko idącym krytycyzmem.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu wykroczenia, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw wniósł o rozważenie wystąpienia w niniejszej sprawie przedawnienia karalności zarzucanego obwinionemu wykroczenia z dnia 29.10.2013 r. i w takim wypadku uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie i umorzenie postępowania w sprawie.

Na rozprawę odwoławczą strony nie stawily się, będąc o jej terminie zawiadomione prawidłowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy stwierdził, że zachodzi bezwzględna przesłanka do uchylenia wyroku, z art. 5§1 pkt 4 kpw, bowiem nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia zarzucanego M. G., co zostało zarzucone w zarzucie II apelacji.

Z treści art. 45§1 kw wynika, iż „karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Jeżeli zaś w tym czasie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia czynu”. Zważywszy na powyższe Sąd Odwoławczy nie bada więc już zasadności wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów, bowiem pierwszeństwo do rozważenia ma stwierdzenie, czy zachodzą bezwzględne przesłanki odwoławcze, czy też nie.

Czyn zarzucony obwinionemu miał miejsce w dniu 29 października 2013 roku. Tak więc w momencie orzekania przez Sąd Odwoławczy upłynęły już 2 lata od jego popełnienia.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zobowiązany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie art. 45§1 kw oraz art. 5§1 pkt 4 kpw postępowanie wobec M. G. umorzyć wobec przedawnienia karalności wyżej wskazanego wykroczenia.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk w zw. z art. 109§2 kpw oraz na podstawie art. 118§2 kpw orzekł jak w wyroku.